

SZENTES és VIDÉKE

A Csongrádvármegyei Gazdasági Egyesület Hivatalos Közlönye.

Megjelen vasárnap és csütörtökön.
Előzetes ár:
Hegyedévre 2 korona 50 fillér. Félévre 5 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilvántartott közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt áron számít fel.

A társadalom nyavalyái.

II.

A fiúgyermek nevelésénél nagyon sok szülő szintén megbocsáthatatlan tévedést követ el. — Vagy van kedve, tehetsége és hajlama némelyik gyermeknek a tanuláshoz, vagy nincs; de szülőinek akaratából mindhárom tanulnia kell és a kimerülésig túlfeszített erőlködés mellett, ha végre-valahára sikerül neki — nem ritkán a tanárok sajnálkozó részvételéből fakadó jóakarattól — érettségig tennie, azt hiszik, hogy ez egyszersmind a biztos hivatalt is jelenti. — Nem számolnak a körülményekkel; nem veszik figyelembe, hogy ma már minden kicsi állásra száz- és száz pályázó vár. — Persze, csiklandja hiúságukat az a vágy, hogy a „fiú”-ból úgynevezett „úr” lesz. — S különösen igyekszik mindenki a fővárosba, azt híven, hogy az a mesebeli „Eldorádó”. — Pedig éppen ott küzdenek az emberek a megélhetés nehézségeivel leginkább. — A kivétel aránylag igen kevés.

Vannak egészen szerény javadalmazású állások, amelyekre 1—2000-en is pályáznak. S ezeknek mindegyike hónapokig, sőt néha évekig is a kétféle és remény váltakozó érzéseinek lelket és testet egyaránt pusztító hatása alatt áll. — Még ha valami egészen bizonyos is, akkor is mily nehéz a cél eléréséhez fűzött időt kivárni. Hát ha a megélhetés kérdése hosszú időre s akkor is bizonytalanságban van várakozáshoz kötvé, mily borzasztó lehet az? Az tudja, aki már egyszer próbálta. — Többször nem is bírná ki!

A hivatalra vágyó emberek óriási nagyrészenek ilyen tortúrákon kell keresztül esni.

Az ilyen állapottal kellene a gyermekét minden áron hivatalnökká tenni akaró szülőknek tisztában lenni.

A kenyérért mindenhol, mindenféle pályán meg kell szenvedni, azon legyünk tehát, hogy lehetőleg a könnyebbét válasszuk, — de ekkor nem szabad a hiúság ördögére hallgatni.

Nagyon okos dolog volna s magára a fiúra pedig, akiben nincs meg a kellő hajlam, szorgalom és tehetség a tovább tanulásra — jövőendő életére kiható valóságos áldás, — ha elvégeztetvén vele néhány középiskolai osztályt, szülői az ipari, vagy kereskedői pályára adnák, s faragnának belőle értelmes iparost, vagy kereskedőt. — Valamikor önálló lehetne s akkor nálánál nagyobb úr is volna. Sok

szülő valósággal irtózik attól a gondolattól, hogy az ő gyermeke iparos legyen. Mintha bizony ez szegény volna. Az iparnak meg van a jövője, jelenje sem megvetendő.

Kiváló hajlammal és értelemmel bíró gyermektől azonban bűn volna megtagadni a taníttatást. — Sajnálatra méltó körülmény, hogy sok szegény szülő kénytelen arra termett gyermekét született hivatásától elvonni.

Ugy látszik, az emberek a levegővel együtt szívják be azokat a bacillusokat, amelyek szívüket és eszüket a hiúságon alapuló nagyravágyás betegségébe ejtik. Valami nagy társadalmi fordulatnak kell majd bekövetkezni, a mely a túlszágított igények nyavalyájából az emberiségnek ebben szenvedő nagyrészt kigyógyítja.

Nem érdektelen felemlíteni a némely vidéken divó s még az önmagukat művelteknek tartó emberek részéről is tapasztalható azt a gőgöt, a melylyel a vagyonnal nem bíró embert a csak csekély vagyonnal bíró is lenézi. Nem is igen veszi emberszámba. Ismerek ezek közül olyanokat, akik úrnő ismerősüket — ha mellette elmennek — köszönésre sem méltatják, ha annak fején kalap nincs. Különös tekintélye van tehát, az életszükséglet-hez nem éppen szorosan hozzátartozó kalapnak is.

Ismertem kis-hivatalnoknékat, akik — bár arra valami nagy szükségük nem volt, — cseléd nélkül meg sem tudtak volna élni. Kalap nélkül a piacra el nem mentek volna, dacára ama tudatnak, hogy a kofaasszony az élelmicikket a kalapos nőnek jóval drágábban adja el. De hiúságukat saját kárakra is ki kell elégíteniük.

Sokféle bolond fajtája van a hiúságnak. Vannak emberek, akik egy hosszú életen keresztül fáradságos munkával, nagy nélkülözések és testi sanyargatások árán összekuporgatott vagyonukat — gyermeükük nem lévén, — a temérdek közhasznú célra kínálkozó egyletek, intézetek, alapok, stb. mellőzésével, csupán csak azért hagyományozzák olyan, nem is éppen szűkölködő alapra, mert megvannak arról győződve, hogy haláluk után, arcképük kifüggesztésével emléküik megörökítve lennének. S ha közvetve, meg-sugva, valaki biztosítaná őket, hogy akkor, ha vagyonukat még életükben ennek az alapnak ajándékozzák, akkor évenként kétszer-háromszor bandérium és zászlósmenet alkalmazásával dícs zengedezésekben fognak részesülni:

egy perccig sem haboznának azt megtenni, csakhogy egyéni hiúságukat illetően módon kielégítsék. De hogy emberbaráti célokra csak egy krajcárt is áldoznának, azt róluk feltételezni a józan ész felfogása ellen elkövetett merénylet volna.

Kitűnni, feltűnni mindenben: ez a főcél. A többi mellékes.

Nem az idők rosszak, a melyekben élünk, hanem önmagunkban van a hiba s ezt nem akarjuk beismerni. Az idő most is csak olyan, mint ezelőtt volt, hanem mi emberek nem tudunk, vagy nem akarunk rossz szokásainkból kivetkőzni, hiúságunkból engedni, önző céljainktól eltérve, eredeti hivatásunkhoz: a szeretethez térni.

Pedig ekkor változna meg csak igazán a társadalom! Nem volna akkor hiúság, amelynek keretéből ki van zárva a szeretet, hanem közelednénk a tökéletesség felé!

A Duna-Tisza közti csatorna. Vederes István mult századbeli mérnök már a letűnt század elején felvetette a Duna és Tisza között építendő, hajózható csatorna létesítésének kérdését. Irt, beszélt, agitált a terve mellett s hogy népszerűbbé tegye az eszmét, verseket is csinált róla, mégsem lett belőle semmi se.

Azóta aztán számtalanszor előkerült ez az eszme a subból. A gyakori szárazságok, melyek az Alföld termőföldjét téltlenségre kárhoztatták, megérelelték azt a szándékot is, amely ezen csatornában nemcsak hajózható víziutat akart birni, de egyúttal az öntöző csatornát is, amely által a tiszadunaközi pusztaságon hathatósan elő lehetne mozdítani a földmívelést s virágzó gazdaságok lehetne létesíteni azon a helyeken, ahol most csak a rideg gulya legel. Az újabb tervezetek már mind e kettős cél használatában szeretnék látni a csatornát, amely ebben a formában áldása volna az egész Alföldnek. A vilamos erő felhasználása mellett igen olcsóvá tenné a termékek szállítását, a földmívelés intenzív munkája által pedig sok ezer ember kezébe adna kenyeret a koldusbot helyett, mely rá előbb-utóbb vár.

A Koltor és Nikolics-féle ismeretes tervezet is már sok évig lebegett az ürben és most kezd komolyodni a dolog azzal, hogy külön hivatal foglalkozik a csatorna-építés tervezésével, tehát kilátás van rá, hogy lesz is belőle valami. A népnak sürgős szüksége lenne rá, mert közben nyomorog és azon feltevése előtt áll, hogy azért pusztul, mert szaporodik. A nép szaporodik, a föld azonban egy állapotban marad. Ma sem bír rajta többet termelni, mint ötven év előtt,

egészen következetes tehát a kétségbeesésben szomorú tény, hogy a föld az emberszaporulatot többé már nem bírja eltartani.

Épp hétfőn délután helyezték örök nyugalomra a budapesti kecsesi-úti temetőben a csatornaépítés egyik legnevezetesebb barátját, vármegyénk főispánját, V a d n a y Andor dr. Ő a nép igaz barátja volt és ezen a dévén lett barátja a csatorna tervének.

Mert a nép nyomorának és bajának olyan elsőrangú tudója és ismerője, mint ő, belátta, hogy ez az egyetlen mód, amely a sokak által tejjel és mézzel gazdagon folyó Kanaánnak képzelte Alföldet talpraállítani bírja, Épp ezért, mikor V a d n a y Andor holttestét a földbe lebocsátják, tisztelettel és szeretettel adózunk újra-meg újra az ő emlékének, mert emberszerűen, hű és jó magyar volt. Ő a csatorna építésében még egy harmadik hasznos dolgot is talált: a vele járó munkát és legelső sorban azt kereste, hogy így adjon az ő általa is tudottan elvárult nép kezébe szerszámot a koldúsbot helyett. E tervvel kívánta ő leakasztani a vállakról a kivándorlási tarisznyát. Leikesen küzdött és agdított a tervezete mellett és éppen nem törődött azzal, hogy megrálgalmazni ezért sem késtek őt ellenségei.

Azokban im, a népnek e nem szájhős, de valódi barátja is korai sírjába tért s a tervezet befejezését már nem érthette meg. De remélhetőleg hamarosan megvalósul immár a nagy alkotás, mert erre pénznek is kell lenni, új szandéknak is. Elég volt már abból a képtelen felfogásból, hogy fent, az ország sorsának intézői mitse törődtek az alfölddel. E képtelen felfogásból eredt, hogy a csatornaterv eddig is nem érvényesült, ámbar nyilvánvalóan tudják, hogy fölöttébb nagy szükség volna rá.

Amit az itthon egyúthathók nem tudtak kívülről, úgy látszik, keresztülvizsi a véletlen. Kiviszi egy külföldi irányzat, amely rég belátta, hogy a folyókat csatornákkal kell összekötni, mert ez az egyetlen helyes mód a termékeny szállítási árának mérséklésére. Ez a külföldi tervezet a duna-elbai csatornát Bécsen keresztülvizsi s nyomában Bécsen keresztül érintkezhet az északi tenger az Adriával.

Röviden szólva, amely pillanatban ez a komoly tervezet megvalósul, abban a percben agyon van ütve a budapesti gabonapiac és Budapest Bécsnek csak elővásárlási helyévé süllyed alá. Ezt most már nem lehet ennyiben hagyni. Mikor már a börze is megvan ijedve, akkor baj van s akkor bizony lehet már remélni, hogy mégis csak lesz a csatornából valami. Ha a magunk jószántából nem akartuk volna megcsinálni, most egyenesen kénytelenek lennünk vele, mert a budapesti gabonapiacunkat nem engedhetjük Bécsbe terelteni.

A főispán temetése.

Eltemettük, elisráttuk V a d n a y Andor drt, vármegyénk oly korán elhalt, felejtetelen emlékü főispánját.

Eltemettük a vármegye közönségének soha, semmi gyászestnél nem tapasztalt impozáns részvétél, amilyen csak ahhoz a mérhetetlen vesztéséhez illet, mely a megye népét az ő halálával érte; elisráttuk sajnó szívvel, lelünk legmélyebb felfakadt forró könyhullatással, mely hiszen ezer-és ezerre megy itt azok száma, akik az ő jótékonyágát élvezték, akiknek megsegítőjük volt egy-

más bajukban és rút halátlanság soha nem volt jellemvonása a mi népünknek.

Szombaton késő este volt, mikor a holtat a vármegyeház dísztermében, masszív kettős ércpokorsóban felravatalozták és aznap nem is bocsátották aztán be a közönséget, hogy drága halottjától búcsút vegyen.

Vasárnap kora reggel azonban megnyíl a halottas terem szárnyas ajtaja és attól kezdve, déli fél 12 óráig, mikor a pokorsó üveges fedelét lecinnették, valóságos népvándorlás volt a ravatalhoz, zarándoklása a gyermekeknek, az ő hű népének atyái jó barátja halott feteméhez. Ezren-és ezren akarták még egyszer, utóljára látni a halálban is békés nyugalmú arcát, akarták -búcsút venni a nép igaz, atyái barátjától és a búcsú-kodók közt képviselve volt e város és vármegye minden társadalmi osztálya, az előkelő állást elfoglaló értelmiségtől, le a becsületes napszámosig, aki talán legtöbbet vesztett a ránk szakadt gyászban.

Közben egyre érkeztek a ravatalra a szebbnél szebb koszorúk és jöttek küldöttségek a vármegye minden községéből, a járásokból, az uradalmakból és jött a küldöttség a szomszédos Vásárhelyről, melynek törvényhatósága testvériesen osztozott gyászunkban, Szegedről, honnan a közigazgatási bizottság összes államai funkcionáriusai itt voltak megadni a végítzességet drága halottunknak.

P a l l a v i c i n i Sándor őgróf, ahogy táviratilag a megrendítő gyászestet hírt vette, ugyancsak táviratban utasította mindszent-alyói uradalma főintézőjét: Novák Józsefet, hogy uradalma tisztjei testületileg jelenjenek meg a temetésen, az ő nevében is, az uradalomban is koszorút helyezzenek a ravatalra és hogy nevében a főintéző tolmácsolja legmélyebb részvétét a mélyen sujtott fiatal özvegy előtt.

K á r o l y I mre gróf szintén koszorút küldött a ravatalra és személyesen jött el, tisztartója, D á n i József kíséretében, résztvenni a temetésen, a vármegye gyászában.

Ugy volt előbb tervezve, hogy a gyászszertartást a vármegyeház udvarán tartják meg; de a délelőtti órákban már olyan impozáns számmal jelentkeztek a küldöttségek, testületek a temetésen való részvételre, hogy e tervtől el kellett állni, mert az udvar e testületeket se lett volna képes befogadni. Így a temetés egyházi szertartása s vármegyénk népének utolsó búcsúvételre az áldott emlékü halottól, a Kossuth-terren, a vármegyeház főhomlokzata előtt folyt le.

Az ártézi kútnál délután két órákor kordont vont a rendőrség és e vonalon belül csak a küldöttségeket, megyebizottsági tagokat, városi képviselőket, tisztviselőket bocsátották be. Lassan helyezkedett el a gyászoló gyülekezet. A városi képviseltestület élén L a k o s I mre dr. polgármesterrel, a járásbíróval, postahivatal személyzete, az egyházak küldöttségei, a gazdasági egyesület választmánya, az ipartestület és iparosifjak köre s díszes, előkelő hölgyközönség. A kordonon kívül pedig ezrei és ezrei a népnek, a polgárságnak, kiknek tömege előtt a gimnáziumi ifjúság vont kettő sorfalat, tanáraik vezetés alatt.

Fent a ravatal körül szintén megtele a halottas terem. Ott csoportosultak: a vármegyei tisztviselők, élükön C s a t ó alispánal, a járások, községek és uradalmak küldöttségei és a gyászoló család tagjai, — utób-

biak sorosan a ravatal körül, melynél a vármegyei hajdúk és városi szolgák állottak — kivont fegyverrel — diszörseget.

Délután pont 3 órákor kordult meg a gyászharang, jelezve a lelkészeg érkezését. F u t ó Zoltán és G e r ó c z Lajos református lelkészek együttesen végezték a gyászszertartást, a református tanítói énekkarral. A lelkészek felmentek a ravatalhoz, melynél G e r ó c z Lajos mondott rövid, megható imát. Aztán a vármegye ifjabb tisztviselői hozták le a pokorsót a megyeház előtti térre, hogy az ott kitett ravatalra helyezték.

A kordonon kívül vonult közönség ekkor hirtelen áttört a korlátokon és egy rengeteg, beláthatatlan nagy tömegbe olvadt a gyászgyülekezettel.

Felhangzott a halotti ének búsan, ájtatosságra hangolón és ahogy utolsó hangja is elesengra, F u t ó Zoltán ref. lelkész tartott eszmegazdag, magasan szárnyaló gyászbeszédet, melyben a megdicsőült hervadhatatlan érdemeit méltatta megkapó színeket és könyekre indítva adott kifejezést a mélységes fájdalomnak, mely Csongrádvármegye népének ezrei szívét, e drága halott pokorsójánál eltölti.

A szép beszéd után ismét megcsendült a gyászos ének, melynek elhangzásával C s a t ó Zsigmond dr. alispán búcsúzott el, meghatottsági színt remegő hangon, a vármegye közönsége nevében, a drága halottól, lakóinak népeért meleg szeretettel hevülő atyái jó szívét, nem eszmét ő ismerhette legjobban, mert hiszen mindvégig hűséges munkatársa volt népboldogító törekvéseinek.

Még egy gyászének, aztán a megyei tisztviselők a hatlovas gyászkoocsra emelték a pokorsót, mely előtt két más gyászkoocs vitte a díszesnél díszesebb koszorúk sokaságát és — megindult a menet lassan, ünnepiesen, az utolsó útra, ki a vasútállomáshoz.

Beláthatatlan hosszú sorban haladt a gyász kíséret, melyben vagy 15 ezer ember vett részt. A menet eleje rég az indulóházat ostromolta már, hol városi rendőrök ügyeltek, hogy tolongás ne legyen, mikor a gyászoló utolsó sorai még valahol a Kossuth-utca derekán voltak.

Az állomáshoz érve, ismét megyei tisztviselők emelték le a pokorsót a gyászkoocsról és vitték a készen álló szállító koocsra, melybe mikor a holttestet beemelték, előbb F u t ó Zoltán ref. lelkész mondott ismét rövid imát, majd L a k o s I mre dr. polgármester búcsúzott el rövid, szívrható beszédben Szentes város oly korán elhalt atyái jóakarójától.

És ezzel utolsó útjára bocsátottuk V a d n a y Andor földi maradványait, melyeket C s a t ó alispán s L a k o s polgármester a városi küldöttséggel kísérték föl a fővárosba, hol mikor másnap reggel ravatalát a kecsesi úti temető halottas házában felállították, ismét megyei hajdúk és városi diszruhás szolgák vették át mellette a diszörseget, a pokorsó körül állva mindaddig, míg csak le nem bocsátották azt a sírregebe.

De nemcsak itthon, vármegyénkben, — a fővárosban is impozánsan nyilvánult a részvét vármegyénk gyásza, V a d n a y Andor főispán hirtelen, váratlan elhunytá fölött.

A ravatalra koszorút helyezték: Vadnay Károly, Béla, Vilma és Laci; Csongrádvármegyei tisztikara és közönsége; a tisztániméletű és tisztániméletű járás tisztviselői; Szentes közönsége és tisztikara; az államépítészeti hivatal; a közigazgatási bizottság állami tagjai; Doros-

ma, Derekegyháza, Mindszent, Horgos, Teés-Fabian, Kistelek, Magocs, Tápé, Algyó, Tömörkény, Csongrád és Sövényháza községek külön-külön; gróf Pallavicini Sándor; Károlyi Imre orvós; Csató Zsigmond és neje; Fekete Márton és családja, Cicatricis Lajos és családja; Novák József és családja; Soós Pál és neje; Györfly Géza és családja, Gaal Sándor és neje; a magyar agrár és járadékbank felügyelő bizottság elnökének; a szentesi orvos szövetség; Zsoldos Ferenc és családja; a mindszenti uradalom; Burczay József; özv. Jurenák Edéné; Jurenák Béla és neje, Pallai Zoltán és neje; Katkics Gyula és neje; Hódmező Várhelyi község; csongrádi járás tisztviselői; csongrádi kaszinó; Irma néni, Rózi, Massa; dr. Heinrich Gusztáv; dr. Barabás család; Gajráy Ödön és családja; dr. Huray család; Pubika; Berezik Árpád; bécsi magyar barátai; Bandinak papa és mama; Bandinak Micája; Röck Géza és neje; Karlovcsyék; Singer Zsigmond és családja; Kölber Elemér és neje; dr. Hegedűs Gyula és neje; Láng Lajos és neje; Lancy Leó; Sándor Armin és neje, régi barátai; Biró család; Bródy Zsigmond; Baró Bora Frigyes, Paula, Lujza, Józsi és Helén; magyar tisztviselők betegsegélyző egylete.

Részvétiratot küldtek a gyászoló özvegyhez: Széll Kálmán miniszterelnök, Hegedűs, Wlassics és Darányi miniszterek, Ludvig Gyula elnökgazdát, Bródy Zsigmond, Münich Aurél és neje, Khuen-Hédervary Károly gróf horvát bán, Bánffy Deszö báró, Hieronymi Károly, Fenyvessy Ferenc, Lukács György, Jankovich László gróf, Zsilinszky Mihály, Vörös László, Bedő Albert, Thallóczy Lajos, Chorin Ferenc, Bekics Gusztáv, Dienes Márton, Görgey Arthur, Görgey István, Harkányi Frigyes báró, Agoston József, Berezik Árpád, Berezik Gyula, Verner Gyula, Vadnay Károly, Adorján Sándor, Marczali Henrik, Lancy Leó, Kozma Andor, Gerő Lajos, Enyedi Lukács, Brüll Ignác dr., Goszthonyi Mihály stb.

Hétfőn reggel 5 órakor érkezett a halottszállító vagon Budapestre, a Józsefvárosi pályaudvarba, hol azonnal gyászokcira emelték a koporsót és kiszállították a keresési úti temetőbe, melynek halotasz házában a holttestet ravatalra helyezték.

Délután 4 órakor volt a temetés, melyen testületileg megjelent a belügyminisztérium tisztikara, élén Sélley min. tanácsossal; Széll Kálmán miniszterelnök nem jelenhetett meg és titkárával képviseltette magát. A lipótvárosi kaszinó küldöttségét Lancy Leó vezette. Ott voltak: Darányi miniszter, Hieronymi Károly, Falk Miksa, Vörös László, Enyedi Lukács, Földváry Mihály, Gajráy Ödön, Dienes Márton, Brázi Kálmán, gróf Teleky Sándor, Papp Géza, Szöcs Pál, Láng Lajos, Neumann Armin orsz. képviselő, Emich Gusztáv és Thallóczy Lajos udvari tanácsosok, Rudnay Béla főkapitány, Markus József főpolgármester, Berezik Árpád min. tanácsos, Jésszinsky Sándor közg. bír., Radics Jenő min. tanácsos, Vészi József a budapesti újságírók egyesülete, Rákosi Jenő az Othon képvisletében, Beöthy László, báró Splényi Ödön rendőrtanácsos, dr. Gerő Lajos, Singer Zsigmond s még sokan az elhunyt barátai és tisztelői közül. A rokonság s a mélyen lejutott özvegy a ravatalnál álltak, hol a diszruhás hajdúk adtak a diszróséget. Vármegyénk tisztikara csaknem teljes számmal, Szentes város küldöttsége Lakos polgármesterrel és a községek küldöttségei mind megadták felejtethetetlen emlékü főispánunknak a végtisztességet.

A hajdúk kihozták a koporsót isten szabad ege alá, hol Papp Károly ref. lelkész amondott emelkedett szellemű búcsúbeszédet, ki mellett csendes imába merülten állt az ősz püspök: Szász Károly. Aztán díszes gyászokocsin vitték a halottat a főváros által ajándékozott s Klapka sírja közelében levő díszsírhelyhez s a lelkész rövid imája után lebecsították a sírba.

Elteltünk, elisrattuk az ő halóporán. Szelleme fölöttünk viraszt és emléket állítani fogjuk örökké!

Ujdonságok

— **Városi közgyűlés.** Szentes város képviselő testülete f. hó 9 én, ma délelőtt 9 órakor közgyűlést tart a tüljár kurcai tanácskozó teremben. A közgyűlés tárgysorozatának általánosabb érdekű ügyei a következők: Tanácsai jelentés az 1898. évi közpénztári számadást elbíráló törvényhatósági határozat utasításainak végrehajtásáról. — Ugyanannak jelentése az árva- és közpénztár újabb elhelyezéséről. — Ugyanannak intézkedése arról, hogy a közpénztári pénzüszükségletet ideiglenesen a községi közmunkaváltás alapból fedezte. — A gazdasági szakosztály javaslata a városi téglatelep hasznosítása ügyében. — Ugyanannak javaslata, hogy a gabonaszállítás vasúti vitel-díjának mérséklése érdekében felterjesztés intéztessek a kereskedelemügyi miniszterhez. — Ugyanannak javaslata az építkezési szabályrendelet módosítása s a Bartha féle házalapítványnak, nőipariskola állítása céljából, a jótékony négyelet használatába bocsátása tárgyában. — A Petőfi utcai aszaltburkolás árának miként leendő lefizetése ügyében tanácsai javaslat. — Tanácsai előterjesztés a munkás-segélyalap tőkéjének a munkások segélyezésére leendő igénybevétele iránt. — Jelentés a gazdasági munkás- és cseledésegélyező pénztárról. — Gazdasági szakosztályi javaslat arról, hogy a Petőfi-szállóbeli egyik emeleti lakás mérsékelte évi bér mellett adassék ki a csongrád-megyey történeti és régészeti társulatnak. Az 1901. évi községi közmunka-alap költségvetése.

— **Amit a halál akasztott meg.** A tisztántúli járási orvosi allás, Kajlinger Zsigmond dr. nyugdíjaztatása folytan úresedésben van. A nyugalomba vonult agg járási orvos már nyugdíjaztatása előtt is hosszabb szabadságot élvezett a vármegyétől úgy, hogy körülbelül másfél év óta Szóbi Lipót dr. Mindszent községi orvos helyettesíti őt a járásorvosi hivatalos teendőiben. A nyugdíjazással véglegesen megürsedett állásra néhány hét előtt írták ki a pályázatot és az erre beérkezett 8—10 pályázati kérvény az alispánnal gyült össze, aki épp f. hó 4-én reggel akarta a kérvényeket a főispán elé terjeszteni, aki aztán nyomban kinevezte volna a kérvényezőket egyiket járási orvosnak. Ezt a kinevezést megakasztotta a kérérlhetetlen halál, mely Vadnay Andor dr. főispán 3-án este oly hirtelen ragadta ki az élők sorából, e vármegye népének mély fájdalomra. A mindszenti járási orvos kinevezése most már a leendő főispán feladata lesz, akinek kinevezéséig és beiktatásáig a pályázati kérvények pihenni fognak elintéztlenül, az alispáni hivatalban.

— **Elmaradt Sima-tárgyalás.** A legújabb Sima Gálfy-féle bűnügyi tárgyalás, melynél ez a két derék (?) férő mint vádoltot egyformán volt érdekelve, f. hó 3-án lett volna a szegedi törvényszéknél, de bizony ez is elmaradt. S i m a Ferenc ugyanis, már az ellene a mult hó végére kitűzve volt egy bűnügyi tárgyalás alkalmából b e t e g e t e t jelentett, mire a törvényszék utasította a budapesti törvényszéki orvost, vizsgálja meg S i m á t, vajon csakugyan olyan természetű-e a betegsége, mely meggátolná a Szegedre való utazásban. Ez az orvosi szakvélemény azonban még a f. hó 3-ra kitűzött tárgyalás idején sem érkezett le a szegedi törvényszékhez, valamint hogy S i m a sem jelent meg.

G á l f y Sándor nem jelentett ugyan betegget, de — szófásához híven — ezúttal sem jelent meg. Így a törvényszék elhalasztotta a tárgyalást és G á l f y n a k az új tárgyalási napon leendő elővezését elrendelte.

— **Műkedvelői előadás.** Az iparos-íjzak önképző-köre f. hó 12 én, vasárnap este tartja meg, a mult vasárnapról a főispán halála folytán rank szakadt gyász miatt elhalasztott műkedvelői előadását, a városi színházteremben. Mint már megírtuk, a derék iparos-műkedvelők ezúttal R á t k a y kitűnő népsziművét, a »Felhő Klárát« adják elő, R á c z Zsigmond köri elnök rendezése mellett, aki e téren olyan kipróbált jó erő, hogy ez már magában véve is biztosítéka volna a sikernek. De az elhalasztás folytán is csak inkább lehet bizonyosra venni, hogy a szereplők kellemes estét szereznek majd a közönségnek, mert a próbák azóta is serényen folynak és így a közreműködők csak annál több rutint tesznek szert szerepeik megjátásában.

— **Házasság.** Sz é l l Gyula vármegyey központi útibiztos a napokban lépett házasságra Szegeden V a s s Ilonka kisasszonnyal. A polgári házasságkötés után ugyan csak Szegeden adtak az egyházi áldást az új házaspár frigyére.

— **Figyelmeztetés a levelező közönséghez.** A német mozgópostához nagy számmal érkeznek Magyarországból, különösen Belgiumba, Angliába, Németalföldre és az amerikai Egyesült államokba címzett 20 filléres levelelgyelgyelgy bérmentesített levelek és 5 fillérel bérmentesített levelezőlapok. A hiányos bérmentesítés annak tulajdonítható, hogy a közönség a postai tarifában 1900. január 1 én életbe léptetett változásokat még most sem veszi figyelembe. A külföldre szóló levelek és levelezőlapok tarilajja ugyanis azóta a következő: Ausztriába, Bosznia-Hercegovinába (a novibazari pasalik kivételével), Németországba 20 grammig, Szerbiába és Montenegróba 15 grammig a levelek díja 10 fillér, a levelezőlapké 5 fillér, a többi külföldre a levelek díja: 15 grammonként; Svájcba 20 grammonként 25 fillér, a levelezőlapoké 10 fillér. A hiányos bérmentesítés úgy a feladóra, mint a címzettre kellemetlen lehet. A díjkülönböztetést ugyanis elő sorban a címzett tartozik megfizetni. Ez azonban ezeket a postaküldeményeket a legtöbbszőr el sem fogadja, hanem visszaküldi, — így aztán ezt a feladónak kell megfizetnie, — ha pedig ez ösmertelen, akkor a postahivatal semmisíti meg az ilyen küldeményeket. A feladó érdeke hat arra ügyelni, hogy levelezését helytelen felbelyegzéssel ne tegye önmagára célalanná, a címzettre kellemetlenné s épp ezért figyelmezteljük komolyan a levelező közönséget, hogy levelei és levelező lapjai helyes felbelyegzésre több gondot fordítson. A díjtételekre nézve rendelkezésre áll a közönségnek a »Kivonat a posta és táviratai tarifából« című hivatalos kiadvány, mely minden posta és táviróhivatalnál megkapható.

— **A gőzgépezők és kazánfűtők képviselő vizsgál Szegeden** május hó 15 én délelőtt 9 órakor fognak megartatni a fa-és fémipari szakiskola helyiségeiben, (Mars-ter). A vizsgálati kérvények, kellően felszerelve 6—10 nappal előbb küldendők be a kerületi kir. iparfelügyelőséghez, Szeged, Szilágyi-útca 1. szám.

— **Gyógytárgyaló tanfolyam.** A törvényhatósági kir. főállatorvos, Tóth József kezdeményezése folytán rendszeresített cílezt gyógytárgyaló tanfolyam első tanítási ciklusa a napokban kezdetét veszi. Lapunk előző számának erre vonatkozó felhívása óta mégis többen jelentkeztek már a tanfolyam hallgatására kovácsok és kovács-segéddek, úgy hogy a jelentkezők eddig tizenhárom vannak, mind szentesiek; ellenben a megyebeli községekből jelentkező eddig egy sincs, bár óhajtott volna, hogy az ott élő kovács iparosok is érdeklődjenek a tanfolyam iránt, melynek céljaira S o ó s Antal szarkásút-

cai kovácsmester ajánlotta fel a műhelyét. A megyebeli községek előjáróit, különösen jegyzőit tehát ismételtén figyelmeztetjük rá, hogy a tanfolyamnak a községükbeli kovácsok közt híveket szerezni iparkodjanak, ami talán nem lesz olyan nehéz feladat, miután a résztvevők ellátási illetményt is kapnak. A retáló jelentkezőket jelentsék be a jegyző urak a csongrádvármegyei gazdasági egyesület titkári hivatalánál, hogy az illetőket a tanfolyam kezdetéről idején lehessen értesíteni.

— Postai új értékjegy-fűzetek. A kereskedelemügyi miniszter, a többfelől nyilvánult óhajtsáknak engedve, f. évi március havi, 12668. sz. rendeletével, a már forgalomban levő 10, 25 és 35 filléres postai értékjegy-fűzeteken kívül, a magánipar által előállított levelezőlapok bérmentesítésére alkalmas 4 filléres értékjegyeket tartalmazó fűzetek kibocsátását is elrendelte. Egy-egy ilyen fűzet (24 drb. 4 filléres postai értékjegyet tartalmaz) 98 fillérért kapható. Ezen új jegyfűzetek valamennyi posta-táviró hivatalnál és értékjegygárúsítónál beszerezhetők.

— Vásár Temesváron. A temesvári ez évi tavaszi országos vásár f. hó 30-án kezdődik és bezárólag június 3-ig tart. A vásárra véstemes helyekről sertések is felhajtathatók.

— Fogorvos Kovács J. Budapestről, aki évenként el szokott hozzánk látogatni néhány hétre, hogy itt a fogbetegek segítségére legyen, és akit közönségünk szolidaritásáról, szakmájában való alapos jártasságáról előnyösen ismert és kedvelt meg, a napokban ismét Szentesre érkezik és a Petőfi-szállóban áll majd a segítségét igénybe venni akarók rendelkezésére. A jeles fogspeciálista érkezésére előre is felhívjuk mindazok figyelmét, akik segítségét igénybe venni akarják, annyi inkább, mert Kovács J. fogorvos ezúttal is csak pár hetet tölt városunkban.

Foulard-selyem 65 krajcártól

3 frt 65 krajcártól méterenként bluzok és ruháknak, valamint „Henneberg selyem” fekete, fehér és színes 65 krajcártól 14 frt 65 krajcártól méterenként. Mindenkinél **vám és portómentesen** hához szállítva. Min-ták forduló postával. Svájcba kettős levéljeggyel. Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító), Zürich. (2.)

Értesítés.

A szentesi ev reform. egyház által fenntartott elemi, valamint a város által fenntartott polgári, és tanyai iskolákba, nemkülönben az állami gimnasiumba járó reform. vallású növendékek confirmatói vizsgája f. hó 15-én (szerdán) reggel 8 órakor, a központi nagyskola termeiben, confirmatóiuk pedig az ezt követő napon, 16-án (áldozó csütörtökön) délelőtt 10 órakor fog a templomban megtartatni.

Szentes, 1901. május 8.

Gerőcz Lajos,
reform. lelkész.

KRONDORF A LEGJOBB NYALKAOLDÓ GYÓGYVIZ.

Laptalajdonos és Főszerkesztő: **Dr. MATÉRY FERENCZ**
Felölös szerkesztő: **BÁNPALVI LAJOS.**

Egy jó forgalmú kocsma körhelységében, családi viszony miatt teljes berendezés eladó. — Értekezhetni e lap szerkesztőségénél. 3—1

CZEGLÉDI FÜLÖP
I. tized 635 számú házánál egy üzlet-helyiség van kiadó, és azonnal elfoglalható. — Értekezni lehet a fenti szám alatt a tulajdonossal.

M^o CORMICK HARVESTING MACHINE COMPANY

(Chicagói aratógépgyár)

GRAND PRIX

P A R I S 1900-ban

Kéveköti aratógép,
Fűkaszálógép,
Köszörlékűgép.

„Daisy“ marokkrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kévekötiótonal.

GYÁRTMANYAL.

34-13

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árúinkat nem kérdezte!
Olcsó tartalékreszek óriási raktára.

Tessék mintakönyvet kérni!

William J. Stillman
Igazgató.

Képviselőnk:
Singer Ignác, H.-M.-Vásárhely

B u d a p e s t
V. Váci-út 30.

Eladó.

Prunkl Jánosné szül. Kádár Teréz I-ső tized 252 számú **szentesi háza eladó.** Temes-Székáson 384 kat. hold ujj irtások nemesi birtoka 200 hold húzavattással, a többi tavaszi, **szép úri lakással** kedvező fizetési feltételek mellett **ELADÓ.**

Esetleg részben is. Cimem Temes-Székás. Temes megye. 3—1

817/1901. végreh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szentesi királyi járásbírósg 1901. évi V. 325. számú végzése következtében Szathmáry Ede ügyvéd által képviselt Szentesvidéki tak. pénztár javára **Dr. Schlessinger Károly** szentesi lakos ellen 120 kor. s jár. erejű 1900. évi aug. hó 27-én fogantatott kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 1350 korra. becsült következő ingóságok u. m.: házbútorok s más tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbírósg 1900. évi V. 325/10 sz. végzése folytán 120 kor. tőkekövetelés, ennek 1894. évi jún. hó 25. napjától járó 6 százalékos kamatai s, százalékos váltójú és eddig összesen 79 kor. 16 fill.-ben bírólag már megállapított költségek erejű Szentesen, végrehajtást szenvedett lakasan leendő eszközésére 1901. évi május hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfoglaltattak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Szentesen, 1901. évi Aprilis hó 29. napján.

Végh Sándor,
kir. bír. végrehajtó

Chief-Office 48, Brixton-Road, London, SW.

Thierry A. gyógyszerész DIGESZTIVJE

valódi angol általános ét- és emésztési por, hatásában, minden rendű és rangú gyomorbetegségnek felülmúlhatatlan. Etvágygerjesztő és az emésztést elősegítő. Minden doboznak a készítő aláírásával kell ellátva lenni. Az összeg előleges beküldése mellett egy dobozzal **3 koronáért** bérmeatve küld.

THIERRY A. gyógyszerész balsamgyára
Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.
V. 5-5

Férfitoknak ingyen küldetük !!!

Egy új tanulmányú orvosság, mely az **elvesztett erőt visszaadja**. Egy ingyen próbacsomag s egy díszes száz oldalú könyv posta útján jól becsomagolva küldetnek azoknak, kik érte irnak. Ingyen küldetük egy próba a legbámulatreméltóbb csoda orvosságból postautján mindazoknak a világ bármely részébe, akik érte „State Medical Institute”-hoz fordulnak. Ezen gyógyszer kimentet ezeket, akik fiatalok, valamint **elvesztett erőre** szenvedtek s azon okból elhátározta az intézet egy ingyen csomagot könyvvel együtt mindazoknak ingyen küldeni, akik érte irnak. Ez egy házi orvosság s a baj otthon gyógyítható s mindazok, akik a fiatalok kihiágásokból származó nemi bajokban, szellemi elgyengülésben, vagy nagyobb nemi bajokban szenvednek, gyógyíthatják magukat otthon. Ezen gyógyszer egyenesen hat azon részekre, a hol az érte s gyarapodás szükséges, **gyógyítja az évek óta fennálló nemi bajokat** s a hatás csodálatreméltó. Bárki, öreg fiatal irhat **State Medical Institute 87. Elektron Building, Fort Wayne, Ind., Amerika,** s a pakli rögtön jól becsomagolva el lesz küldve. Az intézet leginkább azok után néz, akik az oth ont nem hagyhatják el s a próba csomag, a mely jól becsomagolva postán küldetik, megmutatja kit, mily könnyen gyógyíthatók a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivétel nem tesz. Mindenki irhat érte bárholon magyarul s kap egy paklit jól becsomagolva könyvvel együtt, posta útján **útközben** mellett, ingyen. Irjon meg ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy annak tartalmáról senki sem fogja tudni, mit tartalmaz. 24—16